

عنوان مقاله:

نیچه؛ فیلسوف فرهنگ یا ضدفرهنگ؟

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 14، شماره 33 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمد مهدی اردبیلی - استادیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. تهران. ایران

خلاصه مقاله:

عنوان مقاله حاضر به دقیق ترین شکل پروبلماتیک اصلی آن را بیان می کند. در همین راستا، این متن از کاربردهای مختلف فرهنگ (پرورش، فرهیختن، تمدن و غیره) نزد نیچه آغاز می کند. نیچه، از نخستین متون جدی اش، برای مثال، زایش تراژدی، تا پاره نوشت های جنون آمیز واپسین روزهای پیش از جنونش، و حتی تا آخرین نوشته های منتشر نشده اراده معطوف به قدرت، همواره با «فرهنگ» درگیر بوده است. این درگیری اما نه درگیری با مفهومی در کنار سایر مفاهیم، بلکه چیزی ورای آن، یعنی مواجهه با تراکمی از کل نیروهای در حال نبرد است که ذیل یک نام واحد فراگیر مجتمع شده اند. در این راستا، ابتدا به دو وجه معنایی ایجابی و منفی فرهنگ نزد نیچه پرداختیم، سپس به میانجی ارائه تفسیری رادیکال و درونی سازی هر دو وجه مذکور، به لایه هایی از مواجهه انتقادی نیچه با فرهنگ وارد خواهیم شد و در انتها، بحث نیچه از فرهنگ را سکویی قرار دادیم برای اشاره ای مختصر به آنچه نیچه برای جهان امروز پیش بینی کرده بود: نیست انگاری محتوم عصر ما.

کلمات کلیدی:

فرهنگ، نیچه، نیست انگاری، فلسفه فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1254192>

